

**Tsberning:** Nei, dersom kun den Ting var til Ginder for Sagens Afgjørelse, skulde jeg ikke have Noget derimod, og jeg mener ogsaa, at det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand har stillet, i pecuniar Henseende kan være ganske heldbringende. Hvad det Forslag angaaer, der er stillet af Rigsdagsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds (Frølund) tilligemed 14 andre Medlemmer, og som jeg forøvrigt slet ikke staaer i nogen Forbindelse med, da maa jeg bemærke, at det ærede Medlem, som nu fatte sig, dog vist fandt større Banskfelighed derved, end der i Virkeligheden er; jeg troer, at man ganske godt vil komme ud af at benytte de Tilbud, der her ere gjorte, paa en til Lovens Hensigt nogenlunde svarende Maade. Hvad det Forslag angaaer, der er stillet af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage), da forekommer det mig, at det kun kunde være rigtigt, naar vi istedetfor hele Loven fatte: vi opfordre Ministeriet til at skaffe de hensigtsmæssigste, de bedste og de billigste Jernbaner bragte tilveie i hele Jylland; thi det vilde jo uægteligt være underligt, om man med Hensyn til denne Jernbane, som idetsmindste jeg for min Part, og jeg troer ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, antager at være en af de uhensigtsmæssigste, man let kunde opdage, skulde tilbyde Ministeriet frie Hænder med Hensyn til Penges anvendelsen. Det forekommer mig ikke, at en saadan Frihed er i Overensstemmelse med den Evang, der ligger i Loven, som jo netop binder Ministeriet til denne Jernbane, og ville vi give Ministeriet en saadan Frihed, saa maa vi ogsaa løse det fra de Baand, som denne Lov paalægger det med Hensyn til Retningen af Banen, i det Haab, at den samme Betænk somhed, den samme Indsigt og Dygtighed, som skal lede Regjeringen til at anvende Pengene paa bedste Maade, ogsaa maa føre til en heldig Retning for Banen. Naar man har indvendt mod Forslaget, at man her gav Regjeringen større Frihed til paa Statens Vegne at afflutte en vigtig Sag, end man ellers i Almindelighed gjør, vil jeg dog herimod gjøre den Betragtning gjældende, at det mærkeligt nok er nødvendigt i al Statstilværelse, at man maa

overlade Regjeringen at forhandle de allerførste og vigtigste Sager; dem maa man aldeles nedlægge i Regjeringens Hænder, med det Forbehold, bagefter at tage en Beslutning derom. Nu er det jo ganske vist, at heraf kan fremstaae en Banskfelighed; thi vi have jo seet, at dette Thing ikke bagefter er generøs i politiske Forhold, og det er en Grund mere for et Ministerium til i nærværende Dieblik ikke at kunne være tjent med en saa omfattende Fuldmagt som denne. Dersom Thinget vilde sige, at det, der staaer i dette Forslag, betyder, at hvad saa en Regjering, hvilkensomhelst Regjeringen end bliver, inden Banen bliver færdig og denne Lov hører op at bestaae, gjorde med Hensyn til Anvendelsen af Pengene til dette Foretagende, skulde det forud være antaget for godt, og der skulde ikke bagefter komme nogen Regnskabsdag, hvor man spurgte Ministeren: har Du handlet fornuftigt og befindigt, have Udgifterne været fornødne, har man været paa alle de europæiske Pengemarkeder og opsøgt det Bedste? Saa kunde det endda gaae an, men jeg holder mig overbeviist om, at maaskee de, der nu lettest give Regjeringen Frihed, ville blive imellem de Første, der ville komme til at indfrænte den og spørge, hvorfor den ikke har kunnet skaffe noget Bedre. Dette vilde blive Tilfældet af den ganske simple Grund, at blandt Andre den ærede Forslagsstiller vilde være den meest Kunstforstandige, den, der bedre end vi Andre kunde see Regjeringen paa Tingene og see, om den havde fundet det snevreste og det bedste Middel. Vi have før forhandlet om Laan, og vi eller idetsmindste det ærede Medlem har da havt en Idee om, at vi maaskee kunde have faaet Pengene en eller et Par Procent billigere. Det Samme vilde han ogsaa komme til her, og vi maatte være ham taknemmelige for, at han viste os Vej, men vi vare da stillede ganske besynderligt ligeoverfor den store Frihed, vi havde givet. I Handel er der Intet, der kan blive farligere og glensidig føre til mere Misbillid end først at være overmaade flot ved at sige: Wow, gaa ind paa, kom til Afslutning, find Noget, find det Bedste! og saa bagefter være snever i sin Bedømmelse og træde tilbage, hvis man ikke mere finder sig tilfredsstillet med